

Neděle 22. po sv. Trojici

Am4,6-13

27.10.2024

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od toho, který byl, který jest, který přijíti má.

Introit:

Vskutku vím, je tomu tak, což může člověk být před Bohem spravedlivý?

Kdo by s ním chtěl vést spor, z tisíce otázek jednou nezodpoví.

Slunci rozkáže – a nesmí vzejít, zapečetuje i hvězdy,
sám nebesa roztahuje, pošlapává hřebeny vln mořských.

Píseň: 715

Čtení: Lk13,1-5

Píseň: 575

Kázání: Am4,6-13

Již po několik neděl se zabíráme nelehkým tématem. Vina a trest. Soud i trest. Nezadržitelně se blížící pohroma. Instinktivně tušíme, že to nedopadne dobře. Jsme možná přikrčení a čekáme, kdy to přijde. Možná, že se takto cítili Izraelci, když prorok Ámos hřímal, aby varoval před blížící se katastrofou.

Pětkrát v přečtené textu zazní: *a nevrátili jste se ke mně, je výrok Hospodinův*. Možná si někdo položí otázku. Jak to udělat, abychom se vrátili k Bohu? Pokání, vyznání vin, zpytování svědomí? Nemohu vyznat něco, co není mým problémem. Podívejme se však na text podrobněji. Co vyčítá Hospodin svému lidu?

Pětkrát zazní výčitka od Hospodina. Pětkrát Hospodin svému lidu dával znamení, ze kterých mohl vyčíst Hospodinovu komunikaci s lidmi. Hladomor, sucho, nemoci, mor, dalo by se říci smrt výkvětu národa, podvrácení a vyvrácení měst. Jsou to znamení, ze kterých bychom

měli usuzovat na Hospodinovo jednání, nebo jsou to přírodní a lidské katastrofy, které postihují lidstvo?

Možná to tak na první pohled a poslech vypadá. Avšak co je zde důležité, co pozornému uchu neunikne je ticho. Ticho, nic, lidé mlčí, nevolají k Hospodinu, neobracejí se, aby hledali u Boha odpovědi. Izrael mlčí. Žije si dál svým životem a znamení doby neřeší. Jak je to možné, že Izraelci nekomunikují?

Možná, že hladomor, sucho, nemoci, mor, dalo by se říci, smrt výkvětu národa, podvrácení a vyvrácení měst, nikdo jako znamení doby nerozeznává. Pravděpodobně jsou tato znamení moc brutální, zakuklené do věcí, které lidstvo provází od nepaměti?

Věřím, že tyto katastrofy jsou součástí lidské historie. Je to nepochopitelné, jak je toto možné? Na tuto otázku je těžká odpověď. Myslím, že nestačí konstatování: je to kvůli hříšnosti lidské. Izrael i my jsme zhřešili.

Pojďme se vrátit k tomu tichu ze strany lidí. V těchto katastrofách se totiž měl Izrael, církev setkat se svým Bohem. To všechno mělo sloužit k jednomu. Mělo to všechno sloužit k setkání se *svým Bohem*.

Nejde o anonymní v setkání, které je zprostředkováno uprostřed přírodních a společenských katastrof. Jde o setkání se *svým Bohem*. S Bohem, který se intimně, niterně sblížil se svým lidem, jak jsme četli v první kapitole knihy Ámos.

Tento Bůh, Bůh Izraele, Bůh církve, Bůh Ježíše Krista je Bohem, který chce, aby náš vztah k němu byl plný důvěry, aby to byl vztah exkluzivní, výjimečný.

Jak opětovat, jak se vztahovat k Bohu ve chvílích, kdy se nám zdá, že svět je ponechán sám sobě? Jak opětovat, jak se vztahovat k Bohu ve chvílích hladomoru, sucha, v nemoci, v moru, ve smrtích, dalo by se říci, výkvětu národa, ve chvílích podvrácení a vyvrácení měst?

Nevím, ale věřím, že právě v těchto chvílích, kdy probíhá soud mezi Hospodinem a tím pokušitelem, je Bůh nějakým způsobem v těchto katastrofách přítomen.

Je to pozoruhodné, nepochopitelné, mohli bychom volat proč a zač, avšak to vše slouží k tomu, aby se konečně člověk setkal se *svým Bohem*.

Ano, vše toto není samoučelné. Není to proto, aby to bylo. Jób, Ježíš z Nazaretu, Izrael, ale i my věříme, že nejbližší je nám náš Bůh tehdy, když procházíme tříbením, trápením, všelijakými těžkostmi.

Svědék víry Ámos, Jób, Ježíš Kristus nám to dosvědčili svými životy, a nejen to. Dosvědčili to tehdy, když nakonec všichni tito svědci volali: *Buď vůle tvá*. I my tak voláme každou neděli. I my tak voláme ve chvílích, kdy se v těžkých životních chvílích setkáváme s Bohem. Bůh totiž neopustil svět.

Neboť Hospodin je *ten, který formuje hory, ten, který tvoří vítr, a ten, který oznamuje člověku, co má na mysli, je ten, který činí úsvit temnotou, a ten, který kráčí po návrších země*. Touto mytopoetickou řečí nám totiž svědek víry chce říci. Hospodin je Bohem svrchovaným. Svět není v rukou toho zlého, není v rukou tajných agentů a spiknutí. Svět nepřestal patřit Bohu, který, jak vyznává žalmista, seděl nad potopou. Svět nepřestal patřit Bohu, který nás nakonec vyrve ze spárů smrti, tak jako vyrval svého syna Ježíše Krista.

Amen.

Píseň: 252

Poslání:

A nemyslete si, že si můžete říkat, že „Máme za otce Abrahama“.
Protože říkám, že Bůh může Abrahamovi vzbudit děti z tohoto kamení.
Sekera už leží u kořene stromů;
každý strom, který nenese dobré ovoce, je vyťat a hozen do ohně.

Požehnání:

Hospodin tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici.
Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc.
Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život.
Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky.
Amen.

Píseň: 418